

ઇસ્લામમાં મુર્તદ (દીનથી ફરી જાય તે વ્યક્તિ) ને કેમ કતલ કરી દેવામાં આવે છે ?

ઈમાન એ બંદા અને તેના પાલનહાર વચ્ચેનો સંબંધ છે, જ્યારે તે તેને તોડવા માંગે છે, ત્યારે તેનો પાલનહાર તેને આદેશ આપે છે. પરંતુ જ્યારે તે તેને ખુલ્લેઆમ જાહેર કરવા માંગે છે અને તેને ઇસ્લામ સાથે લડવા અને તેની છબીને બગાડવા અને તેની સાથે વિશ્વાસઘાત કરવાના બહાના શોધે છે, તો પછી માનવસર્જિત યુદ્ધના નિયમોમાંનો એક એ છે કે તેને મારી નાખવામાં આવે, અને આ તે છે, જેની સાથે કોઈ વિરોધ કરતું નથી.

જે વ્યક્તિ મુર્તદ થયા તેની મર્યાદા વિશે શંકા પ્રસ્થાપિત કરવામાં સમસ્યાનું મૂળ તમામ ધર્મોની સમાનતાની આ શંકાના માલિકોની ભ્રમણા છે, અને તે દયાનમાં લેવું કે સર્જક પર ઈમાન ધરાવવું અને તેની એકલાની ઈબાદત કરવી અને દરેક ઊણપ અને ખામીથી તેને મુક્ત કરવું. તેના અસ્તિત્વમાં અવિશ્વાસ સમાન છે, અથવા એવી માન્યતા છે કે તે માનવ અથવા પથ્થરના રૂપમાં મૂર્તિમંત છે અથવા તેને એક પુત્ર છે, જોકે અલ્લાહ તઆલા આ દરેક બાબતોથી ઉચ્ચ અને પવિત્ર છે. આ સૃષ્ટિનું કારણ માન્યતાની સાપેક્ષતામાં માન્યતા છે, મતલબ કે તમામ ધર્મો સાચા હોઈ શકે છે, અને જેઓ તર્કના મૂળાક્ષરો જાણે છે તેમના માટે આ યોગ્ય નથી. તે સ્વયંસ્પષ્ટ છે કે ઈમાન નાસ્તિકતા અને કુફૂનો વિરોધ કરે છે, અને આ કારણથી એક મજબૂત માન્યતાના માલિકને લાગે છે કે સત્યની સાપેક્ષતા કહેવી એ બેદરકારી અને તાર્કિક મૂર્ખતા છે. તદનુસાર, બે વિરોધાભાસી માન્યતાઓને એક સાથે યોગ્ય ગણવી તે યોગ્ય નથી.

આટલું બધું હોવા છતાં, સત્યના ધર્મથી ફરી જનાર, જો તેઓ ખુલ્લેઆમ પોતાનો ધર્મ ત્યાગ જાહેર ન કરે તો તેઓ ધર્મત્યાગના દંડમાં બિલકુલ આવતા નથી, અને તે તેઓ સારી રીતે જાણે છે, પરંતુ તેઓ મુસ્લિમ સમુદાયને તેમના માટે માર્ગ ખોલવાની માંગ કરે છે, તેથી તેઓ જવાબદેહી વગર પાલનહાર અને તેના પયગંબરની તેમની ઠેકડી ફેલાવે છે, અને અન્ય લોકોને કુફૂ અને આજ્ઞાભંગ કરવા માટે વિનંતી કરે છે, અને આ એક ઉદાહરણ છે. પૃથ્વીનો કોઈ પણ રાજા તેના રાજ્યની જમીનો પર શું સ્વીકારતો નથી, જેમ કે તેના લોકોમાંથી કોઈ નકારે છે. રાજાનું અસ્તિત્વ અથવા તેની મજાક ઉડાવવી અથવા તેના સાથીઓમાંથી કોઈ, અથવા તેના લોકોમાંથી કોઈ તેને કંઈક એવી વાતોનો ઉલ્લેખ કરે છે જે તેના રાજા તરીકેના પદ માટે યોગ્ય નથી, તો જે રાજાઓનો રાજા અને દરેક વસ્તુનો સર્જક અને માલિક છે તો તેને માટે કંઈ રીતે યોગ્ય હોઈ શકે છે.

કેટલાક એવું પણ વિચારે છે કે જો કોઈ મુસ્લિમ કુફૂ કરે છે, તો તેને હુદરૂપે સીધી સજા કરવામાં આવે છે. સાચો મત એ છે કે અજ્ઞાનતા, અર્થઘટન, બળજબરી અને ભૂલ જેવા બહાના છે જે તેને પ્રથમ સ્થાને કાઢી જાહેર થવાથી અટકાવી શકે છે. આ કારણોસર, મોટાભાગના આલિમોએ લોકોને ભારપૂર્વક જણાવ્યું હતું કે સત્ય જાણવામાં મૂઝવણની સંભાવનાને કારણે મુર્તદને તૌબા

કરવા માટે કહેવામાં આવવું જોઈએ, અને યોદ્ધા મુર્તદને તોબા કરવાથી બાકાત રાખવામાં આવે છે. [૧૫૬]. ઇબ્ને કુદામહુ રહ.એ અલ્ મુગ્નમાં વર્ણન કર્યું છે.

મુસલમાનો મુનાફિકો સાથે મુસ્લિમ તરીકે વર્તન કરતા હતા, અને તેઓને મુસ્લિમોના તમામ અધિકારો આપતા હતા, તેમ છતાં પયગંબર તેમને જાણતા હતા, અને મુહમ્મદ પયગંબર સાહેબે તેમના સાથી હુઝૈફા રઝી. ને મુનાફિકોના નામ જણાવ્યા હતા જો કે મુનાફીકોએ ખુલ્લેઆમ પોતાના કુફ્ર જાહેર કર્યો ન હતો.

ઇસ્લામ વિશે સવાલ અને જવાબ

Source: <https://the-faith.com/qa/gu/show/59/>

Arabic Source: <https://the-faith.com/qa/ar/show/59/>

Monday 1st of June 2026 09:02:45 PM